

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 197.

Ottende Session.

53de Møde.

Tredagen den 13de Februar.

(Fortf.)

Det første Affnit, der fattes under Forhandling, omfattede §§ 1 til 8 inclustve med de dertil hørende Ændringsforslag.

Ordføreren (Jacobsen): Det er kun meget lidet, jeg har at tilføie, til hvad der allerede er anført i Udvalgets Betænkning. Med Hensyn til det Affnit, der her foreligger, nemlig § 1, skal jeg kun bemærke, at det i Udvalget har været under Overveielse, om ikke Directionen for Skolevæsenet burde ophæves, ligesom de øvrige i denne Paragraph nævnte Directioner og Commissioner; men da der i selve Udvalget reiste sig Betænkelighed derimod, og man kunde forudsee, at et Forslag i denne Retning vilde møde en bestemt Modstand fra Regjeringens Side, fandt Udvalget saa meget mindre Anledning til at fremkomme med noget saadant Forslag, som en Forandring i denne Henseende vel ogsaa snarere hørte hjemme i en ny Anordning om Skolevæsenet, end i denne Lov. Med Hensyn til § 2 har der Intet været at erindre. Med Hensyn til de øvrige Paragrapher, der angaae Overpræsidentens Stilling, kan jeg henvise til den udførlige Fremstilling, der saavel fra Fleertallets som fra Mindretallets Side findes i Betænkningen, og hvoraf man vil see, at hele Udvalget har betragtet denne Embedsmands Stilling, som ikke lidet betænkelig for den kommunale Selvstændighed, men at Udvalget imidlertid ikke

har dristet sig til at fremkomme med noget Forslag til det ærede Thing, om deri at gjøre nogen væsentlig Forandring, idet man troede, at Bibeholdelsen af denne høie, indflydelsesrige Stilling, der saaledes er tildeelt Overpræsidenten, vil gjøre det lettere eller mindre betænkeligt fra Regjeringens Side at indrømme Kommunen saa stor Selvstændighed, som der efter vore Forhold kan ventes. De to Forslag, der ere gjorte, ere ikke af nogen syndelig Betydning. Det første Forslag til § 4 er kun en Redactionsforandring, hvorved det er tilstgjet at vise, at Sagen ikke nødvendigvis skal være afgjort blot derved, at Overpræsidenten gjør nogen Indstgelse, men, at der ogsaa kan finde en Overeenskomst Sted, naar han maatte blive overbevist om, at der ikke var tilstgjet noget virkelig Skadeligt, eller naar der fra begge Sider kunde vises Eftergivenhed. Det andet Forslag med Hensyn til § 5 er heller ikke af nogen videre Betydning. Det er kun den meget uvæsentlige Forretning, som derefter skulde være tillagt Overpræsidenten, nemlig at afsatte det særlige Budget efter de Budgetter, der meddeles ham af de enkelte Borgermestere, og en Regnskabsøverstg efter samtlige Regnskaber. Dette har Udvalget meent maatte nærligere henhøre under den Borgermester, som har Finants- og Kassevæsenet under sig, og man har derfor foreslaaet, at dette sidste Punktum i § 5 skal udgaae. Med Hensyn til et Ændringsforslag, som er stillet af et æret Medlem for Sorø (Alberti), da har Udvalget ikke havt Leilighed til at conferere derom, men saavidt jeg skjønner, kan der Intet være at erindre derimod. Det gaaer ud paa, at Overpræsidenten og Borgermestrene herefter ikke nød-